A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2019. szeptember 5.*

„Előzetes döntéshozatal – 2658/87/EGK rendelet – Vámunió és Közös Vámtarifa – Tarifális besorolás – Kombinált Nómenklatúra – 8504 40 30 vámtarifaalszám – Statikus áramátalakító – Besorolási szempontok – Alapvető rendeltetés”

A C-559/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2018. szeptember 4-én érkezett, 2018. június 19-i határozatával terjesztett elő

a **TDK-Lambda Germany**

és

a **Hauptzollamt Lörrach**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: C. Toader tanácselnök, A. Rosas (előadó) és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a TDK-Lambda Germany GmbH képviseletében U. Reimer és R. Welzel Steuerberater,

– az Európai Bizottság képviseletében B.-R. Killmann és A. Caeiros, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra 2012. október 9-i 927/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletből (HL 2012. L 304., 1. o.) és 2013. október 4-i 1001/2013/EU bizottsági végrehajtási rendeletből (HL 2013. L 290., 1. o.) eredő változata (a továbbiakban: KN) 8504 40 30 vámtarifaalszámának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a TDK-Lambda Germany GmbH és a Hauptzollamt Lörrach (lörrachi fővámhivatal, Németország; a továbbiakban: vámhatóság) között a TDK-Lambda Germany által behozott statikus áramátalakítók tarifális besorolása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az 1994. évi GATT és az ITA

3 Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL 1994, L 336., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 90. o., a továbbiakban: az 1994. évi GATT) és különösen az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdése b) pontja értelmezéséről szóló megállapodás a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) jóváhagyott egyezmény részét képezi.

4 A WTO 1996. december 13-án Szingapúrban tartott első konferenciáján elfogadott, az informatikai termékek kereskedelméről szóló miniszteri nyilatkozatból, valamint annak mellékleteiből és függelékeiből álló, az informatikai termékek kereskedelméről szóló megállapodást (a továbbiakban: ITA), valamint az annak végrehajtásáról szóló közleményt a Közösség nevében az információtechnológiai termékek vámjainak megszüntetéséről szóló, 1997. március 24-i 97/359/EK tanácsi határozat (HL 1997. L 155., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 26. kötet, 3. o.) hagyta jóvá.

5 Az ITA az (1) bekezdésében meghatározza, hogy a felek kereskedelmi rendszerét olyan módon kell alakítani, amely erősíti az informatikai termékek piacra jutásának lehetőségeit.

6 Az ITA (2) bekezdése szerint a felek rögzítik vagy megszüntetik az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett vámokat és egyéb illetéket vagy díjakat egyes termékek tekintetében, amelyek között szerepelnek a következők: „statikus áramátalakítók automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez, valamint telekommunikációs berendezésekhez”.

Az uniós jog

A KN

7 Az Európai Unióba behozott áruk vámtarifális besorolását a KN szabályozza.

8 A 2658/87 rendelet 12. cikke előírja, hogy az Európai Bizottság minden évben rendelettel elfogadja a KN egységes szerkezetű változatát a Közös Vámtarifa vonatkozó autonóm és szerződéses vámtételeivel együtt, amint az az Európai Unió Tanácsa vagy a Bizottság által elfogadott intézkedésekből következik. E rendeletet legkésőbb október 31-én közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az azt követő év január 1-jétől alkalmazandó.

9 A KN alapügy tényállására alkalmazandó változatai a 2013. és a 2014. évre vonatkozó változatok, amelyek a 927/2012 rendeletből, illetve a 1001/2013 rendeletből erednek. A KN alapügyben alkalmazandó rendelkezései mindazonáltal azonosak e két változatban.

10 A KN bevezető rendelkezésekre vonatkozó első részében az általános szabályokat tartalmazó I. szakasz A. pontja „A Kombinált Nómenklatúra értelmezésére vonatkozó általános szabályokról” többek között a következőképpen rendelkezik:

„Az áruknak a [KN-be] történő besorolására a következő elvek az irányadók:

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó Megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

[…]

6. A vámtarifaszámok alszámai alá történő árubesorolást a vámtarifaalszámok szövegében foglalt árumegnevezések, az azokhoz kapcsolódó esetleges alszámos megjegyzések, valamint a fenti általános szabályok megfelelő alkalmazásával kell meghatározni azzal, hogy csak azonos szintű vámtarifaalszámok hasonlíthatók össze. E szabály értelmében a vonatkozó áruosztályhoz és árucsoporthoz tartozó megjegyzéseket is alkalmazni kell, feltéve hogy azok ellentétes rendelkezést nem tartalmaznak.”

11 A KN „Vámtarifa” című második részében a XVI. áruosztály tartalmazza az „Elektromos gépek és elektromos felszerelések és ezek alkatrészei; hangfelvevő és -lejátszó, televíziós kép- és hangfelvevő és -lejátszó készülékek és ezek alkatrészei és tartozékai” című 85. árucsoportot. Ez az árucsoport magában foglalja a KN „Elektromos transzformátor, statikus áramátalakító (pl. egyenirányító) és induktor” elnevezésű 8504 vámtarifaszámát.

12 A KN említett vámtarifaszáma alá tartozó 8504 40 vámtarifaalszám szövege a következő:

8504 40	– Statikus áramátalakító
8504 40 30	– – Telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez használatos……..
	– – más:
8504 40 55	– – – Akkumulátortöltő
	– – – más:
8504 40 82	– – – – Egyenirányító……..
	– – – – Inverter
8504 40 84	– – – – – Legfeljebb 7,5 kVA vezérelhető teljesítménykapacitással…
8504 40 88	– – – – – Több mint 7,5 kVA vezérelhető teljesítménykapacitással…..
8504 40 90	– – – – más……

13 A 8504 40 30 vámtarifaalszám alá tartozó, importvám megfizetése alól mentes áruk kivételével a KN említett vámtarifaszámának többi vámtarifaalszáma alá besorolt árukra szerződéses importvámtétel alkalmazandó, amely vámtarifaalszámtól függően 3,3–3,7%.

A KN magyarázó megjegyzései

14 A 2012. november 29-én közzétett közleménnyel (HL 2012. C 369., 7. o.) módosított KN magyarázó megjegyzések (HL 2011. C 137., 1. o., a továbbiakban: KN magyarázó megjegyzések) a KN 8504 40 30 vámtarifaalszámával kapcsolatban pontosították, hogy „[e]zen alszám alá tartoznak a telekommunikációs berendezésekhez vagy automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez használt statikus áramátalakítók, amelyek:

– általában tartalmaznak stabilizáló áramkört;

– tipikus kimeneti feszültségük pl. 3,3, 5, 12, 24, 48 vagy 60 V.

A telekommunikációs berendezésekhez vagy automatikus adatfeldolgozó gépek áramforrásaihoz és azok egységeihez használt statikus áramátalakítók arra szolgálnak, hogy például a hálózati váltóáramot (AC) átalakítsák a szükséges egyenárammá (DC).

Automatikus adatfeldolgozó gépekhez használva az úgynevezett Szünetmentes Tápegység (UPS) áramszünet esetén is biztosítja az energiaellátást (»energia rendben« jelzéssel), így megakadályozza az adatvesztést.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 Az alapeljárás áramforrások tarifális besorolására vonatkozik.

16 Az alapeljárás felperese, a TDK-Lambda Germany a TDK-Lambda Corporation (Tokió, Japán) társaság leányvállalata. E társaság tevékenységi köre elektronikus berendezések és alkatrészek, különösen áramforrások kifejlesztését, gyártását, forgalmazását és értékesítés utáni szolgáltatásait foglalja

magában. 2013. április 2. és 2014. február 4. között a felperes 75 alkalommal hozott be HFE, FPS és RFE sorozatú áramforrásokat (a továbbiakban: szóban forgó áramátalakítók) az Európai Unióba. A vámáru-nyilatkozatokban a felperes jelezte, hogy a szóban forgó áramátalakítókat a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma alá kell besorolni mint harmadik országokból származó vámmentes árut. A vámáru-nyilatkozatoknak megfelelően e behozatalokra először nem vetettek ki vámot.

17 A kérdést előterjesztő bíróság határozatából kitűnik, hogy a szóban forgó áramátalakítók HFE, FPS és RFE sorozatának fő műszaki jellemzői hasonlóak: a HFE modell pusztán az FPS sorozat továbbfejlesztett utódja, míg az RFE modell esetében az FPS, illetve a HFE sorozat rackbe nem beépíthető változatáról van szó.

18 Konkrétabban, a szóban forgó három áramátalakító-típus átalakítja a váltóáramot, illetve a különböző feszültségű egyenáramot – vagyis annak bemeneti feszültségét – 12 V, 24 V, 32 V vagy 48 V kimeneti feszültségű egyenárammá. E berendezések stabilizált kimeneti feszültséget biztosítanak, mivel az értékek csekély, millivoltos tartományban mozognak. Továbbá a szóban forgó áramátalakítók áramkimaradás esetén – tehát amikor megszűnik a bemeneti feszültség – lehetővé teszik, hogy a kimeneti feszültség meghatározott ideig fennmaradjon. A „Power-Good Signal” („energia rendben” jelzés) nevű funkcióról van szó, amely áramszünet esetén is biztosítja az energiaellátást.

19 A kérdést előterjesztő bíróság határozatából továbbá kitűnik, hogy a szóban forgó, a felperes által végfelhasználóknak értékesített áramátalakítókat részben a telekommunikáció és az adatfeldolgozás területén, de a gépjárműiparban és az orvostechnikában is használják.

20 Egy 2015-ös vámellenőrzés során a vámhatóság abból indult ki a Bildungs- und Wissenschaftszentrum der Bundesfinanzverwaltung (a szövetségi pénzügyi igazgatási szervezetrendszer képzési és tudományos központja, Németország) vonatkozó felvilágosítása alapján, hogy a szóban forgó áramátalakítók – mint áramforrások – statikus áramátalakítók, amelyek nem tekinthetők a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma alkalmazásában „telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez használatosnak”, így nem kezelhetők harmadik országokból származó, vámmentes áruként.

21 E tekintetben a vámhatóság többek között úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó, az ellenőrzés tárgyát képező HFE-sorozathoz tartozó áramátalakítókat különféle alkalmazási területeken való használatra szánták, tehát nem elsősorban telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez. Az említett hatóság ezért úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó áramátalakítók nem a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma alá tartoznak – vagyis a harmadik országokból származó, vámmentes áruk közé –, hanem e nómenklatúra 8504 40 90 vámtarifaalszáma alá, azok tehát harmadik országokból származó olyan áruk, amelyekre a 3,3%-os vámtétel alkalmazandó. Ugyanez vonatkozik az FPS és az RFE sorozatokra is.

22 Az ezen ellenőrzés során tett megállapítások alapján a vámhatóság 2016. február 10-én az alapeljárás felperesét terhelő, 18 935,51 euró összegű importvám utólagos beszedéséről szóló határozatot bocsátott ki, és 2016. augusztus 30-i határozatával mint megalapozatlant elutasította a felperes által az e fizetési felszólítással szemben benyújtott panaszt.

23 Ezen elutasító határozatot követően az alapeljárás felperese 2016. szeptember 23-án keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi pénzügyi bíróság, Németország) előtt, vitatva többek között a szóban forgó átalakítók tarifális besorolását a KN 8504 40 90 vámtarifaalszáma alá.

24 E körülmények között a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi pénzügyi bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [Kombinált Nómenklatúrát], hogy a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló statikus áramátalakítókat csak akkor kell a [KN] 8504 40 30 [vámtarifaalszáma] alá besorolni, ha azokat elsősorban telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez használják, vagy elegendő az említettekhez való használat jellemzőjének fennállásához, hogy a statikus áramátalakítók objektív tulajdonságaikra tekintettel egyéb felhasználási területek mellett telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez is használhatók?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

25 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a KN 8504 40 30 vámtarifaalszámát úgy kell-e értelmezni, hogy az alá történő besoroláshoz elegendő, ha az alapügyben szereplőkhöz hasonló statikus áramátalakítók objektív műszaki jellemzőik és tulajdonságaik alapján „telekommunikációs berendezésekkel, automatikus adatfeldolgozó gépekkel és azok egységeivel” – e vámtarifaalszám alkalmazásában – kompatibilisek.

26 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN-vámtarifaszámának és az áruosztályoknak, illetve az árucsoportok megjegyzéseinek megfogalmazása meghatározza (lásd különösen: 2016. május 26-i Invamed Group és társai ítélet, C-198/15, EU:C:2016:362, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben a KN magyarázó megjegyzései az egyes vámtarifaszámok értelmezésének fontos eszközei lehetnek, viszont jogilag nem kötelezőek (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 20-i 2M-Locatel ítélet, C-555/17, EU:C:2018:746, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Másodsorban a termék rendeltetése is a besorolás objektív szempontját képezheti, amennyiben az szorosan az adott termékhez tartozik, amely kötődésnek a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján megállapíthatónak kell lennie (lásd különösen: 2016. május 26-i Invamed Group és társai ítélet, C-198/15, EU:C:2016:362, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A termék rendeltetése ugyanakkor csak akkor lehet releváns szempont, ha a besorolás kizárólag a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján nem lehetséges (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Harmadszor, ami a használatra vonatkozó vámtarifaszám alá történő besorolást illeti, azaz olyan vámtarifaszám esetén, amely az érintett termék sajátos használatán alapuló besorolásra vonatkozó szempontot állapít meg, nem szükséges, hogy a besorolandó terméket csak és kizárólag e használatra szánják. Elegendő, ha ez a használat képezi a termék alapvető rendeltetését (lásd ebben az értelemben: 2014. július 17-i Sysmex Europe ítélet, C-480/13, EU:C:2014:2097, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 A KN 8504 40 30 vámtarifaalszámot illetően meg kell jegyezni, hogy sem annak szövege, sem az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó megjegyzések nem pontosítják, hogy e vámtarifaalszám alkalmazásában annak megállapításához, hogy egy statikus áramátalakító „telekommunikációs berendezésekhez, az automatikus adatfeldolgozó gépekhez és az egységeikhez használatos”, elegendő-e az, hogy az áramátalakító objektív műszaki jellemzőire és tulajdonságaira tekintettel használható ilyen termékekhez.

30 Hangsúlyozni kell azonban, hogy a KN 8504 40 30 vámtarifaalszám szövege egyértelműen utal az ott említett statikus áramátalakítók sajátos használatára, azaz a telekommunikációs berendezésekhez, az automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez való használatra.

31 A 8504 40 30 vámtarifaalszámra vonatkozó KN magyarázó megjegyzések egyébiránt megerősítik, hogy olyan vámtarifaszámról van szó, amely az érintett áruk sajátos használatán alapuló besorolás szempontját veszi figyelembe. E megjegyzések ugyanis többek között pontosítják, hogy az e vámtarifaalszám alá tartozó statikus áramátalakítókat telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez szánják.

32 Kétségtelen, hogy ezek a megjegyzések példaként említik azokat a műszaki jellemzőket is, amelyekkel a statikus áramátalakítóknak rendelkezniük kell a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma alá történő besorolás céljából. Ugyanakkor az a tény, hogy az áramátalakítók olyan általános jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek alapján számos statikus áramátalakító tartozna a KN 8504 40 vámtarifaalszáma alá, nem zárja ki az ilyen áramátalakítók besorolását az említett nómenklatúra 8504 40 vámtarifaalszámának egy másik alszáma alá.

33 Ugyanis, amint az a jelen ítélet 28. pontjában megállapításra került, ha a szóban forgó vámtarifaszám egy, az érintett áruk sajátos használatán alapuló besorolásra vonatkozó szempontot állapít meg, e szempont meghatározó jelleget ölt az áruk e vámtarifaszám alá történő besorolása szempontjából.

34 Így az olyan statikus áramátalakítók esetében, amelyek tartozhatnának a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma alá – mint például a szóban forgó áramátalakítók –, pusztán az a tény, hogy kompatibilisek az e vámtarifaalszámban említett berendezésekkel, nem elégséges a besorolásukhoz, kivéve azt az esetet, ha az áramátalakítók alapvető rendeltetése az említett alszám szerinti használat.

35 Ebből a szemszögből nézve nincs jelentősége a kérdést előterjesztő bíróság által említett azon körülménynek, hogy a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma nem utal az áru telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez való „kizárólagos” vagy „fő” használatára.

36 Egyrészt meg kell jegyezni, hogy a KN 8504 40 vámtarifaalszámán belül a 8504 40 30 vámtarifaalszám – e vámtarifaszám többi vámtarifaalszámától eltérően – a meghatározott használatra szánt statikus áramátalakítókat, azaz telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez használt áramátalakítókat nevesíti. Ilyen feltételek mellett nem lehet arra következtetni, hogy a 8504 40 30 vámtarifaalszámban említett termékekkel való kizárólagos vagy fő használatra vonatkozó pontosítás hiánya miatt az ilyen termékekkel kompatibilis bármely áramátalakító az említett vámtarifaalszám alá tartozhat.

37 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az olyan másodlagos jogszabályokat, mint a KN, az Unió által megkötött nemzetközi megállapodásokkal összhangban kell értelmezni (2018. szeptember 20-i 2M-Locatel ítélet, C-555/17, EU:C:2018:746, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 E tekintetben a KN 8504 40 30 vámtarifaalszám, amint azt a Bizottság az írásbeli észrevételeiben megjegyezte, az Unió által az ITA-ban vállalt kötelezettségeket tükrözi. Így az említett vámtarifaalszámot e megállapodásnak megfelelően és annak – az informatikai termékek piacra jutási lehetőségeinek erősítésére irányuló – céljával összhangban kell értelmezni. E cél elérése érdekében az ITA (2) bekezdése szerint a felek rögzítik vagy megszüntetik a vámokat és egyéb illetéket vagy díjakat egyes termékek tekintetében, amely között szerepelnek az automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez, valamint telekommunikációs berendezésekhez használt statikus áramátalakítók.

39 Tekintettel arra a különös összefüggésre, amelybe a KN 8504 40 30 vámtarifaalszáma illeszkedik, összeegyeztethető az ITA által követett célokkal az az értelmezés, amely szerint e vámtarifaalszámot úgy kell tekinteni, mint amely kizárólag olyan statikus áramátalakítókra vonatkozik, amelyek alapvető rendeltetése a telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez való használat.

40 Jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság határozatából kitűnik, hogy a szóban forgó áramátalakítók olyan statikus áramátalakítók, amelyek objektív jellemzőik és tulajdonságaik alapján egyaránt használhatók telekommunikációs berendezésekben, automatikus adatfeldolgozó gépekben és azok egységeiben, illetve más elektromosan működő berendezésekben (például nyomtatógépekben, gyógyászati készülékekben).

41 Bár végső soron a kérdést előterjesztő bíróság feladata a szóban forgó áramátalakítók tarifális besorolása, a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az említett áramátalakítók nem rendelkeznek olyan jellemzőkkel, amelyek alapján úgy lehetne tekinteni, hogy azok alapvető rendeltetése a telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez való használat. Épp ellenkezőleg, ezen iratokból kiderül, hogy a szóban forgó áramátalakítókat olyan módon alakították ki, hogy számos különböző gépben használhatóak legyenek, így a KN 8504 40 30 vámtarifaalszám alá történő besorolásuk első ránézésre kizártnak tűnik.

42 A fenti megállapítások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt kell válaszolni, hogy a KN 8504 40 30 vámtarifaalszámát úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló statikus áramátalakítók csak akkor sorolhatók be az említett vámtarifaalszám alá, ha azok alapvető rendeltetése a „telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez” való használat, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra 2012. október 9-i 927/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletből és a 2013. október 4-i 1001/2013/EU bizottsági végrehajtási rendeletből eredő változatának 8504 40 30 vámtarifaalszámát úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló statikus áramátalakítók csak akkor sorolhatók be az említett vámtarifaalszám alá, ha azok alapvető rendeltetése a „telekommunikációs berendezésekhez, automatikus adatfeldolgozó gépekhez és azok egységeihez” való használat, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások